

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.447/2012/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. július 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. október 10. napján kihirdetett 14.B.1734/2011/18. számú ítéletét II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2012. október 10. napján kihirdetett 14.B.1734/2011/18. számú ítéletével II.r.vádlottat a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte az eljárás során felmerült 25.228,- forint bűnügyi költség megfizetésére. Eljárt még I.r. és III.r. vádlottakkal szemben is, akik vonatkozásában az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész II.r. vádlott tekintetében három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül az ítéletet tudomásul vette.

II.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd törvényes határidőben a II.r. vádlott védője védenca felmentése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1221/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében helyes tényállást állapított meg, abból okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét is. Álláspontja szerint a II.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezés nem megalapozott.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését fenntartotta. Kiemelte, hogy nem az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét kívánja támadni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelő tevékenysége során nem minden bizonyítékot vett figyelembe, illetve ítéletének tényállását részben iratellenesen állapította meg. Álláspontja szerint nem lehet védenecce terhére megállapítani, hogy megragadta III.r. vádlott fülét. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy III.r. vádlott szemben az I. és II.r. vádlottak következetes vallomásával, több tekintetben is ellentmondásba keveredett vallomásai során. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte tanúk vallomásait, akik nem látták, hogy II.r. vádlott bántalmazta volna III.r. vádlottat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt sem, hogy az általa leírt mozdulatsor rendkívül nehezen kivitelezhető, illetve hogyha II.r. vádlott III.r. vádlott bal kezét fogja és jobb fülét csavarja lefelé húzva, akkor a szakértő által elmondottak szerint súlyosabb sérülést kellett volna a cselekménynek eredményezni. Véleménye szerint megállapítható tehát, hogy egyedül III.r. vádlott ellentmondó vallomása terhelő védenecce nézve, amely vallomás többségét azonban a bíróság nem fogadta el, hanem csak abban a részben, amelyben védenecce terhelte. Mindezek alapján eltérő tényállás megállapítását, és védenecce bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta.

A vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy nem bántalmazta III.r. vádlottat, nem nyúlt a füléhez.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján csak II.r. vádlott tekintetében bírálta felül. Felülbírlata nem terjedt ki az ítélet I.r. és III.r. vádlottakra vonatkozó részére, mivel I.r. vádlott tekintetében az 2012. október 15-én, III.r. vádlott vonatkozásában pedig a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető szabályok alapján bírálta el a büntető ügyet, figyelemmel arra, hogy az elbíráláskor hatályos új büntető törvénykönyv nem teszi lehetővé a II.r. vádlott cselekményének enyhébb elbírálását.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú büntető tanács az eljárási szabályokat betartotta, helyesen ismételte meg az ülnök változásra figyelemmel az eljárást, illetve törvényes volt az ügyek egyesítése is. Eleget tett kioktatási kötelezettségének, és a perrendtartás szabályai szerint járt el a bizonyítási eljárás lefolytatásakor is.

Az elsőfokú tárgyaláson I. és II.r. vádlottak vallomást és érdemi védekezést terjesztettek elő, III.r. vádlott élt törvényben írt jogával, nem tett vallomást, az ő nyomozás során tett vallomásait felolvasással értékelte a bizonyítékok között az elsőfokú bíróság. A III.r. vádlott vallomásai során következetesen állította, hogy a II.r. vádlott a fülét megragadta, csavargatta és ezzel fülén sérülést okozott. A bíróság tanúkat hallgatott ki, meghallgatta az igazságügyi orvos szakértőt, a

releváns okiratokat ismertette, és mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott. Értékelő tevékenysége nem ellentétes a logika szabályaival.

Megindokolta, hogy miért nem fogadta el a II.r. vádlott védekezését, és miért fogadta el III.r. vádlott vallomását, mint közvetlen bizonyítékot, és az ezt alátámasztó közvetett bizonyítékokat a tényállás megállapítása során. A másodfokú bíróság is megállapította, hogy a bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság adós maradt tanúk vallomásainak értékelésével. Azonban az is megállapítható, hogy a tanúk úgy nyilatkoztak, hogy ugyan nem látták, hogy II.r. vádlott megcsavarta volna III.r. vádlott fülét, azonban ezt kizárni sem tudták. Ezért a védő azon indítványa, hogy e vallomások alapján a másodfokú bíróság állapítson meg eltérő tényállást, eredményre nem vezethetett. Ugyanígy a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata sem vezethetett erre az eredményre, aki szintén nem zárta ki, hogy a vádlott fülének megcsavarása miatt keletkezett a III.r. vádlott sérülése. A szakértői vélemény, III.r. vádlott vallomása, a mentő kiérkezése után kitöltött esetlap a II.r. vádlott cselekvőségét támasztották alá.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt felülbírálata alapjául elfogadta. Az elsőfokú bíróság által számbavett közvetlen és közvetett bizonyítékok alapján nem tévedett, amikor marasztaló tényállást állapított meg a II.r. vádlott vonatkozásában. A Be. 351. § (1) és 352. § (3) bekezdései alapján a másodfokú bíróság nem értékelhette eltérően az elsőfokú bíróság által számba vett bizonyítékokat, mivel az a felülmérlegelés tilalmába ütközne. A vádlott és védője új tényre, illetve bizonyítékra nem hivatkozott, további bizonyítási eljárás szükségessége sem merült fel.

A II.r. vádlott védőjének felmentés érdekében előterjesztett fellebbezése eredményre nem vezetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a II.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének.

A II.r. vádlott közterület-felügyelőként az 1990. évi LXIII. törvény 1. § (5) bekezdése alapján hivatalos személyként járt el. E minőségében hivatali bűncselekmény alanyává válhatott. Intézkedése során túllépte az intézkedés alá vont személlyel szemben alkalmazható testi kényszer határait, minderre helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ítéletében. Az általa megvalósított cselekménnyel III.r. vádlott fülének indokolatlan megcsavarásával maradéktalanul megvalósította a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettének törvényi tényállási elemeit. A másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék jogi okfejtésével egyetértett.

Megállapítható, hogy II.r. vádlott nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott III.r. vádlottnak, aki azonban - a bűnügyi iratok tanúsága szerint - törvényes határidőben

magánindítványt nem terjesztett elő, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem állapította meg terhére a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, könnyű testi sértés vétségét.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vád tárgyává tett cselekmény tárgyi súlyára és a II.r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre figyelemmel elegendőnek látta intézkedés alkalmazását és őt egy évre próbára bocsátotta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az intézkedés alkalmas arra, hogy a II.r. vádlottat visszatartsa hasonló jellegű cselekmények elkövetésétől a jövőben.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva - II.r.vádlott tekintetében - helybenhagyta, mivel az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. § (1) (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. július 10.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete II.r. vádlott vonatkozásában jogerős.

Budapest, 2013. július 10.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke